14 Νοεμβρίου 2010

Η φωνή των Πατέρων

Ενοχλεί γενικά τον άνθρωπο η σκέψη ότι αυτοί που είναι, αυτό που έχει, το οφείλει στους «πατέρες», στις γενεές που πέρασαν. Θέλει να αισθάνεται την ανάγκη να βεβαιώνει τη δική του ύπαρξη, να αυτοβεβαιώνεται, να χαίρεται τη δική του συμβολή. Μικροχαρής η στάση αυτή· περιορίζει τον άνθρωπο στις ψυχολογικές αντιδράσεις, στο στενό κλοιό του εγώ, ή του παρόντος μόνο· δεν του επιτρέπει να χαρεί και να ζήσει με τρόπο βαθύ την παρουσία του ανθρώπου μέσα στους αιώνες· με λίγα λόγια δεν ταυ επιτρέπει να ζήσει μέσα του τον άνθρωπο σαν ον που δημιουργεί ιστορία. Δημιουργός ιστορίας είναι ουσιαστικά ο άνθρωπος. Και ιστορία θα πει συνεχής και αδιάκοπη πορεία, όπου τα βήματα του παρόντος, συνεχίζουν το βηματισμό του παρελθόντος και οδεύουν προς το μέλλον. Τα βήματα του παρόντος είναι αυτά που είναι, διότι συνεχίζουν τον βηματισμό του παρελθόντος ή καλύτερα, έχουν το νόημα που έχουν, γιατί είναι γεμάτα και ιστορία. (περισσότερα...)